Др Неле Карајлић, некадашњи певач сарајевског бенда Забрањено пушење и један од аутора сатиричног ТВ програма Топ листа надреалиста, изјавио је у Новом дану телевизије Н1 да је скеч о распаду ЕУ, који су надреалисти снимили пре више од 20 година, настао из отпора европској политици према бившој Југославији.

Др Неле је, гостујући у регионалној теми јутарњег програма телевизије Н1, рекао да су надреалисти имали ту врсту моћи да предвиде догађаје који следе. Он каже да је рат у бившој Југославији свако могао да предвиди, али да је причу о распаду ЕУ могао да му каже само неки "доушник у глави" због којег "често мора код лекара".

"Када смо правили скеч кад се распадају Југославија и ЕУ, ми смо то направили као неку врсту огорчења. То је било време у које нас је ЕУ уверавала да ми не можемо да живимо заједно, а они могу. Из отпора према тој неправди показали смо шта ће бити ако се вама деси оно што нама спремате. Не могу рећи да сам сретан што је Велика Британија желела да изађе, али то је логичан след догађаја. Као политичар лаик могу рећи да ЕУ има много изоловано руководство од народа, и личи на нешто што се некад звало СФРЈ", оценио је гост Новог дана.

Др Неле је рекао да не може да се сети да шта је од предвиђања надреалиста остало, а да се није обистинило, али да би, када би данас снимао Топ листу надреалиста, направо "озбиљну причу о огромном броју европских избеглица из Шведске, Данске и Немачке

који беже у Африку, а Кенија и Танзанију затварају границе због чега те избелгице остају по камповима”.

На питање новинарке Н1 из Сарајева да ли нам је и данас потребан хепек (справа из Топ листе надреалиста у облику цепанице дрвета, која доноси мир у свету), др Неле је рекао да нам је хепек потребан стално. “Покушали смо и да га направимо и смиримо све, да га носим са собом и да га имплементирам на свим могућим просторима бивше Југославије”, рекао је он.

Верујем да је могућ опрост и да нам буде фино

Др Неле је и аутор једне приче у књизи “Приче о Косову”. Поред његове, у тој антологији су још и приче Марка Видојковића, Игора Маројевића, Александра Илића и Вулета Журића, затим Мухарема Баздуља, Вука Драшковића, Владимира Кецмановића, Мирослава Тохоља, Весне Капор, Бранислава Јанковића, Љиљане Дугалић, Срђана В. Тешина, Дејана Стојиљковића, и Бојана Тончића.

“Мени је била велика част што су ме звали, што сам уврштен међу осталим књижевницима. Друга ствар која ме пријатно изненадила када ме је Игор (Маројевић) звао, ниједним сигналом није сугерисао како та прича треба да буде написана, тако да сам ја то написао на надреалан начин”, објашњава он.

Гост Новог дана каже да је хтео да покаже како би изгледало да је оно што данас зовемо разумском политиком победило у односу на емотивни приступ.

“Мени је јако важно да прикажем психолошки аспект три главна јунака: Милоша који је ноћ пред бој био узнемирен јер је дао обећање под налетом увреда, а сигурно је схватио у коју се лудост увалио, друга је Муратова који је рачунао да ће неко од лудих Срба доћи да се договори, јер ако буде боја скоро 100 година неће бити напретка, јер је Смедерево пало тек 1459, а њему је циљ био да дође до Рима. Једини који је знао да је већ то уписано био је цар Лазар”, наводи др Неле.

Објашњавајући своју ранију изјаву да је Косово “место најближе Богу”, др Неле је рекао да је, приликом посете Косову, у манастиру Зочиште видео игумана који је претрпео страшну тортуру када је манастир сравњен са земљом, али који није хтео да прича о томе јер није његово да кажњава, већ да прашта и воли. Друго узбуђење на Косову је, како каже, доживео у Богородици Љевишкој у Призрену, која је опасана жицом и коју чува косовска полиција. “Они (полицајци) су ме препознали и дошли да се сликамо. Један се тресао од узбуђења и сузе су му поошле, тако да верујем да је могућ опрост и да нам буде фино”, каже др Неле.

На питање новинара Н1 из Загреба шта би се десило да су се ствари између њега и Сеја Сексона другачије завршиле, др Неле је рекао да би вероватно настала “једна јако добра песма”. “Мурат и Милош су своје проблеме решили на начин који су решили, након чега је настао сплет народних песама које су уздигле језик којим говоримо. Ја и Сејо не бисмо потегли нож него гитару и клавир. Да ли бисмо написали тако добре песме, не знам, али сигурно бисмо се потрудили. Наше песме живе 30-ак и кусур година, а ове епске песме живе 600 година, а можда их и ми за 600 година стигнемо”, навео је некадашњи певач Забрањеног пушења.

(Н1)